

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tóth Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Becsei Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. március 17. napján kelt 8.G.41.181/2015/51. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 53.000 (ötvenháromezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében 2.130.376 forint és annak elsődlegesen 2014. szeptember 1-jétől a kifizetésig járó, a Ptk. 6:155.§ (1) bekezdése szerinti, másodlagosan 2015. május 20. napjától a CMR egyezmény 27. cikk 1. pontja szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén. Arra hivatkozott, hogy az alperest megbízta fuvarozási feladattal, azonban a fuvarozással érintett fagyasztott péksütemény a fuvarozás során az alperes hibájából kárt szenvedett, kiolvadt, és emiatt a címzett megtagadta az átvételét, majd az árut meg kellett semmisíteni. A káreseménnyel összefüggésben állítása szerint mindösszesen 2.130.376 forint összegű kár érte, amelyből 1.200.000 forintot az alperes elismert. Hivatkozása szerint a helytelen szállítási körülmények okán következett be a péksütemények kiolvadása, ezért közvetlenül az alperest terheli az abból eredő kár megtérítésének a kötelezettsége a Ptk. 6:142. §-a alapján.

Az alperes kérte a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben való marasztalását. Vitatta azt, hogy a kárt 1.200.000 forint összegben elismerte volna. Tény, hogy 16 raklap fagyasztott péksütemény átvételét a címzett megtagadta, azonban nem látta bizonyítottnak, hogy mi lett ennek

az árunak a sorsa. Előadta, hogy a felperes hamarabb adott át megsemmisítésre kiolvadt péksüteményt, mint ahogy a fagyasztott árut felrakodta volna, melyből következően a megsemmisítés és a magatartása között nem lehet okozati összefüggés. Rámutatott arra is, hogy 16 paletta termék került megsemmisítésre, míg a fuvarmegbízásban 18 paletta termék szerepelt, és a fuvarmegbízásban egy paletta tömege 233,33 kg, míg a mérlegjegy szerint egy paletta megsemmisítésre átvett áru tömege 140 kg. Előadása szerint a felperes által adott utasításoknak eleget téve az áru folyamatos hűtéséről gondoskodott és az a tény, hogy a megrendelő valamely, egyébként nem igazolt okból az árut nem vette át, önmagában még nem teremt jogalapot a kártérítési felelősség megállapítására.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 145.280 forint perköltséget. Ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperes szállítmányozóként a perben nem álló N... P... Kft. és L... P... Kft. megbízása alapján vállalta fagyasztott pékáru fuvarozásának megszervezését E...-Gy...-P... viszonylatban. Az alperes a felperes megbízása alapján vállalta 18 paletta gyorsfagyasztott áru -18 °C-on történő fuvarozását 2014. július 4-én 12 órai felrakással E...-ből 2014. július 7-én 6 órai, legkésőbb 11:45 órára történő lerakással Gy...-ra, a J...-P... Kft. részére. A megbízás szerint előhűtött autó volt szükséges a rakodáshoz. 2014. július 4-én felrakodták E...-ben az árut az ...-292 forgalmi rendszámú gépkocsiba, amelynek hűtőszalagja szerint -24 °C volt a hőmérséklet a rakodótérben a felrakodás kezdetekor, 12 óra 1 perckor. A gépjármű 2014. július 4-én 12:37 órakor Gy...-ön lerakodott az alperes hűtő-fagyasztó raktárában, a gépjármű hűtőterében a lerakodást követően -9 °C volt a hőmérséklet, míg a hűtő-fagyasztó raktárban -21 °C volt. A gépjármű 2014. július 7-én 7:12 órakor felrakodott Gy...-ön, ekkor a hűtőtérben -15 °C volt, 7:17 órakor -20 °C, majd az alperes budapesti hűtőraktárában – ahol a hőmérséklet -21 °C és -22 °C között volt – átpakolták az árut az ...-038 forgalmi rendszámú hűtőkamionba, amelynek hűtőszalagja szerint a felrakodáskor a raktérben -14,6 °C volt, míg Gy...-on a lerakodás idején -16,2 °C. A J...-P... Kft. címzett 2014. július 7-én 9:30 órakor az áru átvételét megtagadta arra hivatkozással, hogy annak hőmérséklete +0,8 °C, és a raktérben meleg volt, ezért a felperes rendelkezett az áru visszaszállításáról. A N... P... Kft. 2014. július 8-án jegyzőkönyvet vett fel a gyorsfagyasztott termékek nem megfelelő tárolása és szállítása tárgyában, amely szerint 2014. július 4-én 16 raklap gyorsfagyasztott olivás ciabatta terméket adtak át -18 °C-on a felperes szállító munkatársának, amelyet az alperes 2014. július 7-én szállított ki a J...-P... Kft. részére, azonban az áruátvételnél a termék hőfoka + 0,8 °C volt. A jegyzőkönyv szerint a terméket a V... Kft. megsemmisítette, melyről jegyzőkönyv készült. A V... Kft. a 2014. július 4-én

9:13 órakor kelt beszállítási mérlegjegy szerint 2240 kg szállított élelmiszeripari hulladékot vett át a **N... P...** Kft.-től az ...-659 forgalmi rendszámú gépkocsiról. Az **E...**- és körzete Hulladékgazdálkodási Kft. 2014. július 4-én készpénzfizetési számlát állított ki a **N... P...** Kft. részére olivás ciabatta – 100 g, összesen 2240 kg, 63,5 egységáron 142.240 forint – megsemmisítésének díjáról. A számlán rögzítésre került, hogy a megsemmisített áru 16 raklap volt, 1 raklap súlya 140 kg, a lejáratí idő 2014. december 1. A **N... P...** Kft. 2014. augusztus 31-i fizetési határidővel a felperes részére fagyasztott olivás ciabatta, 22400 db, 1.200.000 forint összegben a megsemmisült áru miatti kártérítésről számlát állított ki, amelyet a felperes az alperes részére továbbszámlázott. Az alperes a felperes számláját visszaküldte arra hivatkozással, hogy az nem felel meg a kártérítési számla számviteli követelményeinek és nem felel meg a biztosító követelményeinek sem, szükséges a tényleges áru megnevezése, továbbá a súlyának és a kártérítés alapjául szolgáló termék tényleges önköltségi díjának megjelölése, a megsemmisítési szállítási mérlegjegy nem cégszerű, nem tételes, csak egy göngyöltött nettó súlyt tartalmaz, így nem azonosítható be a megsemmisített termék. A ... v.o.s. a **N... P...** Kft. részére 2014. szeptember 30-i fizetési határidővel 930.376 forint összegről számlát állított ki szállítás elmaradásából eredő kárigénye tárgyában, amelyet a **N... P...** Kft. a felperes részére továbbszámlázott, amelyet végül a felperes az alperes részére 2015. január 20-án szintén továbbszámlázott. A felperes a **N... P...** Kft. részére megfizette mind az 1.200.000 forintot, mind a 930.376 forintot.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének jogi indokolásában a Ptk. 6:257. §-ának felhívását követően megállapította, hogy a felek között fuvarozási szerződés jött létre **E...**- és **Gy...**- viszonylatban, és a perbeli fuvarozási szerződés külföldi elem hiányában nem tartozik a CMR egyezmény hatálya alá, amelyet alátámaszt az is, hogy a felek belföldi és nem CMR fuvarlevelet állítottak ki, így a Ptk. alapján vizsgálta az alperes felelősségének fennállását. A Ptk. 6:143. §-ának és 6:268. §-ának felhívását követően rögzítette, hogy a címzetthez történő szállítást végző gépjármű vezetője, **B. G.** tanúvallomása szerint a hűtőraktár megfelelően működött, a gépkocsit előhűtötte a fuvarmegbízásban foglaltak szerint, a címzett lézeres mérés alapján állapította meg a hőmérsékletét az árunak, ugyanakkor jegyzőkönyv nem készült és a gépkocsivezető állítása szerint a gépjármű rákerében a belső kijelző -20 °C-ot mutatott. Rögzítette, hogy a fuvarozó felelős az áru sérüléséért, amennyiben a sérülés az áru átvételének és kiszolgáltatásának időpontja között következett be, amelynek megállapításához annak bizonyítása szükséges, hogy a perbeli péksütemények felolvadása a kiszolgáltatáskor megállapítható legyen. A címzett nyilatkozata szerint az áru maghőmérséklete + 0,8 °C volt, és a raktérben meleg volt, ugyanakkor nem került rögzítésre, hogy a címzett a raktérben

milyen hőmérsékletet állapított meg. A címzett részéről az áru tételes átvizsgálása a kiszolgáltatáskor nem volt igazolt, és az sem volt igazolt, hogy a címzett által végzett lézeres mérés valamennyi fagyasztott áru maghőmérsékletére vonatkozott-e. A kárfelvételi jegyzőkönyv hiányában nem volt megállapítható, hogy mindegyik palettán lévő áru hőmérséklete azonos volt. A felperes anélkül rendelkezett az áru feladónak történő visszaszállításáról, hogy kérte volna kárfelvételi jegyzőkönyv felvételét. Amennyiben a tényleges árukár bekövetkezése, illetőleg annak mértéke a kárfelvételi jegyzőkönyv hiányában nem bizonyított, az a felperes és a feladó érdekkörébe esik. A feladó által 2014. július 8-án felvett jegyzőkönyv kizárólag a címzett nyilatkozata alapján állapította meg az áru nem megfelelő minőségét, ugyanakkor a megsemmisítésről felvett jegyzőkönyv nem állt rendelkezésre, csak a megsemmisítés érdekében történt beszállításra vonatkozó mérlegjegy. A károsodott áru mennyisége sem volt pontosan megállapítható, mert a fuvarmegbízáson a N... P... Kft. kárszámláján és a mérlegjegyen eltérő mennyiség volt. A ... v.o.s. kárszámláján 17 tételt, a N... P... Kft. a 2014. július 8-án kelt jegyzőkönyvében 16 raklapot jelölt meg, míg a fuvarmegbízáson 18 raklap és 4.2 tonna szerepelt, ugyanakkor a szállítólevélen 16 raklap volt feltüntetve. A N... P... Kft. megsemmisült áru miatti kártérítés címén kiállított 1.200.000 forint összegű kárszámláján 22.400 darab került megjelölésre, a mérlegjegyen a bruttó tömeg 11.240 kg volt, a tara tömeg 9.000 kg, míg a megsemmisítés díjáról szóló számlán 2.240 szerepelt a mennyiségnél, feltüntetve 16 raklapot, azaz egy raklap 140 kg volt, ennek alapján 2.240 kg volt az élelmiszer hulladék súlya. Az élelmiszer hulladék átvételéről szóló mérlegjegy és az az alapján kiállított SU1EEA3056299 számú számla szerint az ott szereplő tételek átadás-átvételére 2014. július 4-én került sor. Megállapította, hogy az alperes a hűtőberendezések kiválasztása, fenntartása és felhasználása tekintetében minden öt terhelő intézkedést megtett és a részére adott utasításnak eleget téve gondoskodott az áru folyamatos hűtéséről, a hűtőláncolat folyamatosságát és a fuvarozást végző gépjármű műszaki állapotának megfelelőségét igazolta. A kárfelvételi jegyzőkönyv hiányában a címzett nyilatkozata, a gépkocsivezető tanúvallomása, valamint a rendszernaplók és a hűtőszalagokban mért adatok ellentmondásai nem voltak feloldhatók. A hőfoklista és a gépkocsivezető tanúvallomása alapján nem állapítható meg, hogy a címzett nyilatkozatában foglaltak szerint a raktérben meleg volt és a 16 paletta maghőmérséklete + 0,8 °C lett volna, amelyre tekintettel az alperes felelőssége nem volt megállapítható.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását és a keresetnek megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára

utasítását. Előadása szerint az elsőfokú bíróság szinte kizárólag az alperes által becsatolt bizonyítékokat értékelte és nem vizsgálta kellő súllyal az alperes 2014. augusztus 18-án kelt levelét, amelyben elismerte biztosítási eseményként a perbeli káreseményt, továbbá nem értékelte kellő súllyal **B.-T. D.** tanúvallomását sem. A thermoszalagok és a hűtő adatainak hitelességét végig vitatta, amelyre azonban az elsőfokú ítélet ki sem tért. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a hűtőláncolat folyamatosságát és a fuvarozást végző gépjármű műszaki állapotának megfelelőségét igazolta, és az áruk mennyisége kapcsán levezetett álláspont is téves. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során szintén figyelmen kívül hagyta az **E...--** és körzete Hulladékkezelő és Szolgáltató Nonprofit Közhasznú Kft. ügyvezetője által aláírt nyilatkozatot, arra az elsőfokú ítélet indokolásában ki sem tért.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes másodfokú perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a tényleges árukár bekövetkezését és mértékét sem bizonyította.

Az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel nem érintett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében bírálta felül és megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

A felperes fellebbezésében a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa konkrét okát nem jelölte meg, lényegében az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének megsértését állította. A határozatból azonban megállapítható, hogy mely tények és mely jogszabályok alapján hozta meg az elsőfokú bíróság a döntését, és az is, hogy mely bizonyítékokat tartott relevánsnak, amelyeket kifejezetten értékelt. Erre tekintettel az állított lényeges eljárási szabálysértés nélkül járt el, és az ítéltábla sem észlelt olyan hivatalból figyelembe veendő eljárási hibát, ami az ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna, ezért azt érdemben vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket megállapította, érdemi döntésével az ítéltábla egyetért, annak indokait a fellebbezésben foglaltakra tekintettel csak kiegészíti, illetve pontosítja.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek között fuvarozási szerződés jött létre, melyre a 2013. évi V. törvény (Ptk.) alkalmazandó, és a CMR alkalmazásának nincs helye, amit a másodfokú eljárásban már a felek sem vitattak. A Ptk. a fuvarozási szerződés szabályai között nem határoz meg speciális szabályt a fuvarozó szerződésszegésére az elévülés kivételével, erre tekintettel

az általános szabályok az irányadók. Helyesen utalt ezért az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:142. §-ának rendelkezésére, a Ptk. még hivatkozott 6:143. §-a és a 6:268. §-a azonban nem bírt relevanciával az ügyben, mivel a perbeli esetben nem volt szó a felelősség kizárásáról, korlátozásáról, illetőleg külföldi feladóról.

A Ptk. 6:142. §-a szerint, aki a szerződés megszegésével a másik félnek kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a szerződésszegést ellenőrzési körén kívül eső, a szerződéskötés időpontjában előre nem látható körülmény okozta, és nem volt elvárható, hogy a körülményt elkerülje vagy a kárt elhárítsa. Mindezek alapján a felperes volt köteles bizonyítani a szerződésszegés tényét, a kár bekövetkeztét, és a kettő közötti okozati összefüggést. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően vizsgálta a fentiek fennállását, elsődlegesen a szerződésszegést és a kár bekövetkeztének tényét. A perbeli esetben az áru jellegéből – fagyasztott élelmiszer – és a felperes utasításából megállapítható, hogy az árut fagyasztott állapotban kellett szállítani és kiszolgáltatni. A felperes a keresetét arra a tényállításra alapította, hogy a kiszolgáltatásnál +0,8 °C hőmérsékletű volt az áru, a gépkocsi rakodóterében meleg volt, és mindezt a címzett nyilatkozatával kívánta bizonyítani. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a címzett nyilatkozatával szemben állt a gépkocsivezető tanúvallomása és az alperes által csatolt adatok, míg kárfelvételi jegyzőkönyvet a címzett és az alperes nem vitásan nem készítettek. Önmagában az, hogy egy adott mennyiség megsemmisítésre kerül, még nem támasztja alá a konkrét perbeli szállítmányban bekövetkezett kárt. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, hogy az esetlegesen károsodott áru mennyisége sem bizonyított az okiratok alapján.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rámutat az ítéletábra, hogy a kár tényének bizonyításához a kereset megjelölt ténybeli alapját, vagyis a kiszolgáltatás időpontjában mért hőmérsékletet és az ebből következő áruomlást kellett volna bizonyítani. A felperes által megjelölt bizonyítékok a fentiek egyikét sem támaszthatják alá, mivel **B.-T. D.** tanú nem volt jelen az áru hőmérsékletének mérésekor, és az **E...--** és körzete Hulladékkezelő és Szolgáltató Nonprofit Közhasznú Kft. ügyvezetőjének nyilatkozata sem érinti ezt a kérdést. Ha pedig az alperes által rendelkezésre bocsátott termoszalagok és hűtők adatai nem hitelesek, az még nem bizonyítja a felperes által állított kár bekövetkeztét. Csak az áru megromlásának sikeres bizonyítása esetén lett volna relevanciája a mentesülés körében annak, hogy milyen hőmérsékleten történt az áru szállítása. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte az alperes levelét is, amelyben alakilag kifogásolta a felperes kárszámláját, hiszen az alperes alaki kifogása nyilvánvalóan nem értékelhető tartozáselismerésként.

A kiejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – lényegében helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes ügyvédi képviselettel felmerült másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2018. január hó 18. napján

. Sándor Ottó s. k.

a tanács elnöke

dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.

előadó bíró

. Buglyó Gabriella s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő